

CHRISTELIJK VROUWENLEVEN

EIND-REDACTRICE:

MEVR. A. VAN HOOGSTRATEN-SCHOCH, LORENTZLAAN 59, ZEIST

UITGAVE: H. A. VAN BOTTENBURG N.V., PRINSENGRACHT 493, AMSTERDAM (C.)

POSTGIRO No. 177182

TELEFOON 43581

GEM. GIRO AMSTERDAM B 5765

Gelijk de bliksem uitgaat.

Want gelijk de bliksem uitgaat van het Oosten en schijnt in het Westen alzoo zal ook de toekomst van den Zoon des menschen wezen. Mattheüs 24: 26.

Hebt gij u al eens ingedacht, wat het wezen zou, als in een druk bevolkte straat, in een topuur, waarin het verkeer zijn hoogtepunt bereikt, honderden fietsers rechts en links langs u henen rennen, trammen met zoemend gehuil voortschuiven en voetgangers zeer voorzichtig zich een weg door al die stadsherrie banen, als ieder vervuld is van het verlangen, na gedanen arbeid thuis te komen en het eenvoudige gezinsgeluk of een fijnen maaltijd in een restaurant te genieten, als in een woord het leven jaagt en bruischt om tot rust te komen, plotseling een bliksemstraal uit helderen blauwen hemel neerflikkeren zou, die vuur uit de keien slaat en in brand steekt wat op dien grilligen menschenmassa zijn weg kruist. Welk een schrik en ontzetting moet zoo'n bliksemneerslag geven? Hoe zouden de menschen uiteenstuiven en weer samengroepen hoe zouden onze harten bezwijken van vrees. Zoo iets zal eenmaal gebeuren, al weet niemand wanneer die groote en vreeselijke dag des Heeren komt.

Zeker er gaan dingen vooraf. Wat de Heiland ons van dezen dag der dagen voorspeld heeft, begrijpen we niet heelemaal en vele Bijbelverklaarders hebben er zich suf over gepeinsd en verschillen in meening met elkaar. Maar toch zóó zal de toekomst van den Zoon des menschen zijn.

Alles gaat gewoon door, uitgaan, koopen, je huis verzorgen, je brood verdienen, trouwen en ten huwelijk uitgeven, tot op den dag, dat het vuur des Heeren en (zooals in den zondvloed het water deed) alles wegneemt. God heeft met Noach Zijn verbond opgericht en Zijn hoog gezet in de wolken. Eens worden de hemelen opgerold als een dunnen doek, de elementen zullen brandende versmelten en zoo die dagen niet verkort werden geen vleesch zou behouden worden.

Leven wij in deze dagen nu onze strak ge-

spannen zenuwen ten uiterste worden gerekt, in de verwachting voor de toekomst des Heeren? Voelen wij in diepen eerbied met stil ontzag, dat Hij komt, Hij komt om d' aarde te richten, de wereld in gerechtigheid? Dit oordeel zal toch eerst al zou het teeken voor den Zoon des menschen, nog in geen duizend jaar aan den hemel verschijnen, door onze eigen ziel moeten gaan. Wij zullen persoonlijk moeten weten, tot de uitverkorenen te behooren door gewassen te zijn in het bloed des Lams, als de Goddelijke Landman Zijn engelen bevelen zal de sikkel te zetten in den oogst der wereld om van het eene einde der aarde tot het andere te maaien, te dorschen, te schiften en te ziften.

En als we dan weten, tot de kleine kudde te behooren tot wie Jezus zeide: „Vreest niet, het is uws Vaders welbehagen u het Koninkrijk te geven. Wandelen we dan als kinderen des Lichts, terwijl de dagen boos zijn? Zien we door met ijveren standvastigheid op Jezus, die door de hemelen is doorgedaan?

Gedragen we ons als burgers van het Koninkrijk Gods? Burgers die op aarde, gasten en vreemdelingen zijn? Voelen we ons zoo thuis, dat wij geen oogenblik denken, elk uur kan mijn verhuizing naar boven plaats vinden? Of slaan we de pennen vast in van onzen levens-tent? God is voor 's Zondags in de kerk, in de week dompelen we onder in alles wat bestemd is voor eeuwig te verdwijnen. Waar is ons geloof, onze blijdschap, onze liefde, onze diepe genegenheid voor de dingen van onzen Vader ons kinderlijk vertrouwen, dat ons doet geuren en bloeien als de leliën des velds, van wien er niet een van God vergeten is?

Met den dood valt de scheidingslijn tusschen aarde en hemel en hel reeds neer, als God onze adem wegneemt, zijn we of behouden of verloren.

Laten we ernst maken met onze zielen, in dezen tijd nu het aardsche zóóver overweegt. Ernst met ons zelf, met de wereld om ons ernst met de eeuwigheid!

Eens komt de dag der dagen, de één zal aangenomen en de andere zal verlaten worden. Wie in Jezus is, zal leven, al ware hij ook gestorven.

JOH. BREEVOORT.